

[Weikop.]

det kommende udvalg at træffe bestemmelsen for ham. Se, fremfor en sådan balancekunst havde jeg foretrukket, at den højtærede minister på det nuværende tidspunkt havde taget et standpunkt. Det eneste, der efter min mening kan trøste i denne forbindelse, er, at der her er et område, hvor selv den højtærede minister ikke kan overse udviklingen, og det er en erkendelse, som jeg synes den højtærede handelsminister skal have megen ros for.

Skal der lukkes om lørdagen kl. 14 eller kl. 16? Ja, jeg vil ikke kunne sige det i dette øjeblik. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen sagde, at i januar måned, da lukkelovskommissionens betænkning blev afgivet, stod alle, arbejdere, kvinder, industri og landbrug, kooperative foretagender, sogneråd og Københavns kommune på standpunktet lørdagslukning kl. 16, medens alene købmænd og medhjælpere holdt på lukning kl. 14. Er der nu sket en ændring i stillingen siden dengang? Vil f. eks. forbrugerne nu, efter at forsyningerne med varer er blevet bedre, affinde sig med lørdagslukningen kl. 14? Der må efter min opfattelse lægges vægt på, om der er sket en ændring i synspunkterne siden januar måned, og jeg havde egentlig troet, at den højtærede minister med det kendskab, han har til arbejderkredse og til de organisationer, der har tilknytning til ham, ved denne forhandling ville have oplyst os om, hvorvidt der er indtruffet en sådan ændring i arbejdernes stilling til spørgsmålet. En sådan oplysning foreligger ikke. Som spørgsmålet ligger, er der vel heller ikke andet at gøre end under udvalgsbehandlingen at undersøge, om der er sket et omslag i stemningen med hensyn til vurderingen af lukkelovsspørgsmålet. Weekend er selvfølgelig et gode, som jeg helt og fuldt forstår værdien af, men vi står jo nu overfor at indføre weekend i en permanent lukkelov i modsætning til tidligere, da der var tale om en midlertidig lukkelov, og man må derfor efter min mening være forholdsvis sikker på, at den lørdagslukketid, der fastsættes, ikke strider mod berettigede interesser. Det er klart, at købmændenes og medhjælpernes ønske om en weekend vejer tungt til fordel for kl. 14-lukningen om lørdagen, og jeg tør måske sige, at jeg for mit vedkommende har ret gode forudsætninger for at forstå købmændenes og medhjælpernes standpunkt.

Det, der som sagt gør det vanskeligt at tage stilling i dag, er, synes det mig, at den højtærede handelsminister ikke har givet os nogen som helst underretning om, hvilke

erfaringer den højtærede minister har indhøstet om weekendsspørgsmålet siden januar måned, men fremsætter sit forslag — sådan forekommer det mig —, som om det drejede sig om en midlertidig lov. Imidlertid vil vi under den kommende udvalgsbehandling deltage i en fuldstændig fordomsfri drøftelse af weekendsspørgsmålet og søge at finde frem til et resultat, som med henblik på årene fremover må anses for at være forsvarligt.

Det helt nye i lovforslaget er § 14, der forbyder kollektiv ferielukning og kollektiv lukning i en eller flere ugedage. Den højtærede handelsminister siger selv, at disse bestemmelser er skabt af krigen, og man kan måske så spørge, om det er nødvendigt at sætte bestemmelser ind i en lov, der tager sigte på så ekstraordinære forhold som forholdene under en krig. Alle ved, at man under en krig må træffe særlige bestemmelser — vi har jo haft uhyre mange af dem under den sidste krig —, og jeg kan derfor ikke se, at det er påkrævet at indføje disse bestemmelser. Den højtærede handelsminister er klar over, at det er nødvendigt at have en beføjelse til dispensation fra forbudet mod kollektiv lukning i en eller flere dage. Jeg finder, at når det kan undgås, skal man ikke sætte bestemmelser ind i en lov, om hvilke det på forhånd erkendes, at mulighed for dispensation fra det forbud, de indeholder, er nødvendig.

Allerede nu findes der dispensationsbestemmelser i § 12, ifølge hvilken politimesteren kan tillade butikker at holde åbent til kl. 20, dersom der arrangeres større dyrskuer, sammenkomster, møder o. lign. Sådanne dispensationer har været årsag til utilfredshed i tilfælde, hvor der er givet tilladelse til i en by at holde længe åbent i anledning af meget små begivenheder, hvorved den pågældende bys handlende har opnået en fortrinsstilling, der kan medføre, at en nærliggende bys handlende føler sig ugunstigt stillet i konkurrencemæssig henseende. I denne forbindelse vil jeg nævne, at jeg tror, det i § 12 bør præciseres, at dispensation kun kan gives, når det drejer sig om større sammenkomster, for at der ikke skal opnås tilladelse til at holde åbent udover den normale lukketid, når der er tale om ganske ubetydelige sammenkomster eller begivenheder.

Medens den højtærede handelsminister på et væsentligt punkt, nemlig som omtalt med hensyn til lørdagslukningen, ikke har været utilbøjelig til at følge de opfattelser, som har været gjort gældende af et mindretal i lukkelovskommissionen, har den højt-